

Naše očkované vs neočkované dítě - příběh rodiny s autistickým chlapcem (VIDEO, CZ Titulky + PŘEPIS)

- CZ24 News | 9. května 2021

VELKÁ BRITÁNIE: Příběh rodičů, kteří byli zastánci očkování, dokud vakcíny nepoškodily jejich malého chlapce, u kterého se pak rozvinul autismus. Nyní mají očkovaného chlapce a neočkovanou holčičku a popisují zásadní rozdíly mezi nimi. Více ve videu.

Přepis:

Moderátorka: Dobře, tak se představte. Jak se jmenujete?

Page: Já jsem Page a tohle je Justin. A Malakai a Olivie.

Moderátorka: Máte nějaké jiné děti?

Page: Ne, jen tyto.

Moderátorka: Dobře, a kolik jim je let?

Page: Mu je 3,5 roku a jí jsou téměř 2 roky.

Moderátorka: Dobře, on je tedy očkovaný.

Page: Až do... nedali jsme mu MMR vakcínu. Přestali jsme těsně před ní.

Moderátorka: Ale on je očkováný a ona není očkováná.

Page: Ano.

Moderátorka: Dobře, takže... když jste s ním byla těhotná, poznala bych na vás, že jste odpůrci očkování?

Page: Ne, já byla velká zastánkyně očkování.

Justin: Já byl jen...

Page: Byla jsem jedna z těch lidí, kteří lidi jako jsem já považují za divné, pokud to dává smysl.

Moderátorka: Co jste si myslela o lidech, co neočkovali?

Page: Považovala jsem je za šílence. Budu upřímná... Nemyslela jsem si, že jich je tolik, a ty, co neočkovali, jsem považovala za šílence, protože to mi říkala média.

Moderátorka: Objímači stromů..

Page: Ano. Teď se hrdě nazývám objímačem stromů...

Justin: Ano, jsme hippíci.

Moderátorka: Jo. Homeopatičtí hippíci... cokoliv je třeba. Byla jste tedy zastánkyně očkování. Nechala jste se očkovat v těhotenství?

Page: Ne. Jakmile se narodil... Byl očkován proti hepatitidě B...

Moderátorka: Mohla jste ho držet, než ho očkovali? Nebo až po očkování?

Page: Držela jsem ho jen krátce... položili mi ho na hrud' možná na minutu nebo dvě, a pak ho vzali pryč a očkovali ho, umyli ho. Ji ne... s ní to bylo naprosto jiné.

Moderátorka: Takže dostal injekci vitamínu K a vakcínu proti hepatitidě B.

Page: Ano, v nemocnici.

Moderátorka: Ve dvou měsících byl také očkován?

Page: Nakonec to bylo... odložili jsme to, aniž jsme si to uvědomili, takže mu byly čtyři měsíce, když dostal další sadu vakcín, a tehdy měl první vážnou reakci, ale v té době jsme to tak nevnímali.

Moderátorka: Co se stalo?

Page: Takže... byl očkován... a moc dobře předtím nespál. Vůbec nechtěl spát... ale po očkování spal během dne pět nebo šest hodin. Spal ve svém sedátku a my sledovali televizi, a najednou se probudil s tímto hrůzostrašným křikem. A takto křičel celou noc... Byl horký, křičel, snažili jsme se ho uklidnit, ale nešlo to.

Moderátorka: Co jste si mysleli, že se děje?

Page: Mysleli jsme si, že za to mohou jeho zuby, což nám teď přijde absurdní, ale to nám řekli. Buď má koliku nebo jsou to jeho zuby. Tak jsme to tak přijali. Nenapadlo nás zpochybnit vakcíny, protože jsem ty, co zpochybňují vakcíny, považovala za šílence. Tak mě ani nenapadlo, že by to mohlo být z toho. Celou noc plakal, nakonec se uklidnil a pak celý následující týden byl nemocný. Teklo mu z nosu, měl horečku...

Justin: A tento stav se vracel o rok později, o dva roky později... každý rok se vrací.

Page: Připomíná nám to, že byl...

Justin: Chudák Malakai byl tohoto dne očkovan... měl horečku, byl nemocný, křičel...

Page: Pak byl týden nemocný.

Justin: Před třemi lety... chudák Malakai, nevíme, co se s ním děje.

Page: Nevěděli jsme, že za to může vakcína, tak jsme ho v šesti měsících vzali na další očkování. Stalo se přesně to stejné. Znovu křičel, měl horečku. V té době jsme si nevšimnuli žádné regrese, protože byl tak mladý, ale jak rostl, regrese se začala projevovat.

Moderátorka: Kdy byl očkovan naposledy?

Page: V devíti měsících. Pediatra jsme změnili... doporučoval cereálie, sunar, apod.

Moderátorka: Pediatr doporučoval sunar? Proč? Co bylo s vaším mateřským mlékem?

Page: Nevím...

Justin: Nebyl dobrý...

Page: A (Malakai) byl v 95. percentilu a doporučoval mu cereálie, když mu byly tři měsíce!

Justin: Ano, že bychom mu měli začít dávat cereálie.

Moderátorka: V lahvi?

Page: Jo.

Moderátorka: Spojit to s kojením?

Page: Ano.

Moderátorka: Kojila jste?

Page: Kojila jsem, ale doporučovali sunar.

Justin: Chtěli sunar a cereálie...

Page: Řekl nám, že sunar je lepší. To mě přimělo změnit pediatra, protože... byl v 95. percentilu, nepotřeboval nic jiného. Náš nový pediatr nás informoval o vakcínách, a tehdy jsme se rozhodli přestat.

Justin: Pobízela nás, abychom si o nich něco zjistili. Takže jsme ho pak už neočkovali... když mu byl jeden rok?

Page: Ano, už jsme nepokračovali, díky Bohu. Když to celé léto byl nemocný... ve skutečnosti mám fotografie v koláži, kterou vám mohu ukázat.

Justin: Zánět uší...

Page: Na první fotce se na nám dívá do očí a vidíte, že postupně je nemocnější a na poslední fotce je on nyní. Ale na té, kde vypadá hodně nemocně, takový byl neustále... neustále. Záněty uší, problémy s břichem. Zácpa... klidně 10 dní nekakal.

Justin: Nereagoval na svoje jméno.

Page: Byla jsem těhotná s ní, hodně se toho dělo a pak jsem ji měla... najednou jsem si uvědomila... Najednou jsem si uvědomila, že je pryč. Jako prázdná schránka.

Justin: Ano, po jejích prvních pár měsících... protože jsem hodně pracoval a ona měla hodně práce dětmi, a pak jsme si uvědomili... páni.

Page: Co se mu stalo... Že není stejný jako kdysi. A on předtím mluvil, říkal pár slov, a až teď začíná říkat nějaké věty. Nemohl si hrát s hračkami. Bral si hračky du rukou a padaly mu. Poslední rok jsme intenzivně pracovali na jeho imunitě a nyní vidíte, že je lepší než předtím.

Moderátorka: Jsou mu tři?

Page: Ano.

Moderátorka: Byl diagnostikován?

Page: Ano.

Moderátorka: S autismem?

Page: Ano. Mysleli jsme si, že ho má... v 18 měsících nás to napadlo, protože jsem ji měla doma, já křičela a on se na mě ani nepodíval. Mysleli jsme si, že má autismus... a pak jsme si uvědomili, co to způsobilo.

Justin: Museli jsme se podívat zpět, abychom viděli, jak to postupovalo, protože on byl náš první, neměli jsme informace a znalosti...

Page: Později jsme zjistili, že má celiakii a autoimunitní problémy. Kdybychom to bývali věděli předem, nenechali bychom ho očkovat, ale to je ta věc... nevíte to. Tohle vše jsme nevěděli, dokud nebylo příliš pozdě. A ji jsme neočkovali. První rozdíl, který jsem viděla, byl ten, že on den po narození celý den prospal.

Moderátorka: Ona dostala injekci vitamínu K?

Page: Ne. Nic. Vůbec nic.

Moderátorka: Porodila jste ji doma nebo v nemocnici?

Page: Doma.

Moderátorka: To je klíčové, že?

Page: Proto jsme ji chtěli doma.

Moderátorka: S porodní asistentkou?

Page: Ano.

Justin: Podle mě se nás ani neptala, jestli mu dát vakcínu. Nevěděla to... nedala nám tu možnost.

Moderátorka: Porod v nemocnici vs porod doma. Šikanování, očkování... nic z toho.

Page: Ano. A ona druhý den po narození byla vzhůru, dívala se na všechny, a on prospal celý den. To samo o sobě... a jejich spánek je naprosto jiný. On toho moc nenaspal, dokud mu nebylo 18 měsíců, a ona spala hned první noc. Jejich vyprazdňování je jiné, jejich ochota jíst odlišná jídla je jiná. Je to doslova den a noc. Ona nikdy neměla zánět uší. Každý den je to stále těžké...

Moderátorka: Páni... tohle je teď moje oblíbená konverzace.

Justin: Zánět uší?

Moderátorka: Ano. Naše studie prvního roku života... měl záněty uší?

Page: Ano.

Moderátorka: Antibiotika?

Page: Ano, dvakrát bral antibiotika.

Moderátorka: A ona neměla žádný zánět?

Page: Ne. Ani nebyla nemocná. Podle mě jednou zvracela.

Moderátorka: Dobře, dospěli jsme k závěru naší studie. Kolik toho ještě chcete slyšet...

Page: Ano.

Moderátorka: Teď víme, co způsobuje záněty uší v prvním roce života.

Page: Je to očividné... nechápu, proč to stále popíráme. Je to odporné.

Moderátorka: Než jsem začala jezdit s tímto autobusem za lidmi, nevěděla jsem to.

Page: Vážně?

Moderátorka: Ano... netušila jsem, že neočkované děti nemají záněty uší. Ve skutečnosti jsem neznala žádné neočkované lidi... takže se učím.

Justin: Řekli nám... většina dětí... ne většina lidí, ale že je běžné pro děti dostat zánět uší. Některé děti ho mají víc než jednou.

Page: Ano.

Moderátorka: Očkované děti.

Page: Ano.

Moderátorka: Pokuste se najít někoho neočkovaného se zánětem uší.

Page: Ano.

Moderátorka: Tohle je tak vytáčí... nenávidí, co říkáme. Vyšilují z toho.

Page: Nevěřila byste... i poté, co jsme všem řekli, že má poškození z vakcíny, jsme naráželi na negativní reakce lidí... lidé s námi nechtěli mluvit, protože jsme přestali očkovat. A stále nás tlačili do očkování, i když jsme jim řekli, že náš lékař potvrdil, že Malakai byl poškozen. I tak chtěli, abychom očkovali.

Moderátorka: Kdo jsou oni?

Page: Naše vlastní rodina, naše církve, všichni.

Moderátorka: Vaše církve?

Page: Ano... byli jsme tam velmi aktivní. S pláčem v očích jsme jim řekli, jak byl poškozen, a nyní má autismus, a oni se na nás dívali s prázdným výrazem, protože v naší malé skupině byly dvě sestry. A oni tomu nechtěli věřit... nikdo nechtěl.

Moderátorka: Měli jste dvě sestry... s tím ani nezačínáte...

Justin: Pro všechny jsme byli šílení. Dívali se na nás takto... Když jsme řekli, že byl poškozen vakcínami, dívali se takto... kroutili očima. Jedním uchem tam a druhým ven.

Page: Rok našeho života jsme byli v podstatě nespolečenští, protože nikdo nás nebral vážně. Měli jsme pocit, že nás církve poslala k vodě.

Moderátorka: A uvnitř vás to štve, protože... říkáte jim to, aby se to nestalo i jim. Můžete se pokusit to zlepšit, ale nemůžete to očkování odčinit.

Page: Ano. Kéž by to šlo.

Moderátorka: Církve mě vážně zklamala.

Page: Ano.

Moderátorka: Ne vaše církve, ale všechny církve.

Page: A lidé se diví, proč teď máme potíže... proč jsme se vzdálili od náboženství. Tohle je důvod. To jsou lidé, kteří vás mají přijímat. Nemyslíte si, že by nás Bůh přijímal? Tohle není od Boha... autismus není od Boha. Za to může člověk.

Moderátorka: Rozhodně... na 100 % za to mohou vakcíny.

Page: Ano.

Moderátorka: Vakcíny tohle dělají naším dětem.

Page: Ano.

Moderátorka: A nejen autismus... Promluvme si o tom, jaká je ona? Je neočkovaná... bojíte se, že může zemřít na spalničky?

Page: Ne. Upřímně se více bojím, že bude očkována, než že by onemocněla. Je zdravá. Jí úžasně... jí

cokoliv, co jí dám. Je společenská.

Moderátorka: Naprosto jiná oproti očkovanému chlapci.

Page: Ano, hodně jiná. Největší rozdíl je ve zdraví...

Justin: A mluví.

Page: Ano, mluví. Začala mluvit ještě, než jí byl rok.

Moderátorka: Stejní rodiče těchto dvou dětí... jedno očkované a druhé neočkované. Jedno poškozené... čemuž lze naprosto zabránit. A jedno je naprosto zdravé.

Page: Ano. Je to smutné. Hodně času jsem byla našťavaná. Nejhorší věc je ta, že když se tohle stalo, chtěla jsem pomoci lidem... říkala jsem si – bože, o tomto jsem nevěděla, mohu to říct ostatním a zachránit jejich děti. Pokusila jsem se to říct lidem, ale oni se chovali, jako bych zešlela. Snažím se pomoci a zabránit tomu nejhoršímu, co se mi v životě stalo, snažím se vás zachránit, aby se vám to nestalo, a vy si myslíte, že jsem šílenec? To nedává žádný smysl.

Moderátorka: A říkáte o tom lidem, protože je nesmírně bolestivé, vidět svoje dítě ztracené.

Page: Ano. Víte... kojení vás s dítětem nesmírně propojí. On a já jsme měli neuvěřitelné propojení. Když se to propojení ztratilo, je to doslova, jako byste přišla o své dítě. Ano, žije a dýchá a chodí, ale je jako prázdná schránka. Jakoby vám někdo ukradnul dítě a ani nevíte, kam šlo. Je to hrozná věc. Kdo ví, jestli kdy bude schopen hrát sport, kdo ví, jestli kdy bude mít přátele. Víte, co tím myslím? Je to smutné. Je to smutné. A je tak sladký... tohle si nezasloužil. Nezasloužil si to.

Moderátorka: Žádné dítě si to nezaslouží.

Page: Mám přátele, kteří mají děti, ty si to nezasloužily... Všichni řešíme stejné věci. Tohle zažívá více lidí, než si lidé uvědomují. Všichni znají někoho, kdo má dítě s autismem. Proč to lidi neděsí? Víte? Nevím... Další dítě nikdy znovu nenaočkuje. To vám mohu říct. Sestro... začíná být pozdě.

Moderátorka: Děti už dlouho čekají. A vy v tom tričku s nápisem Peep vypadáte skvěle. Lidé za vámi budou nahodile chodit a objímat vás. Protože „peep“ znamená „jsem otevřený objetím“.

Page: Hezké.

Moderátorka: Ne, to jsem si vymyslela. Ale to se podle mě bude dít, protože všichni se objímáme, že? Jakmile víme, tak víme. Lidé vás uvidí v tomto tričku, zaklepou vám na rameno a obejmou vás. Okamžité láskyplné propojení.

Page: A chci vám také poděkovat za tvorbu toho filmu, protože... změnila jste pohled mých příbuzných z manželovy strany. Film dorazil do Jacksonu, což bylo skvělé, a ukázali jsme jim ho... a oni pak odtamtud vyšli naprosto ohromení. Naprosto se změnil. To, co děláte, pomáhá.

Moderátorka: Zaslouhy jdou... Andy Wakefield je náš režisér. To mu je třeba dát zaslouhy za film Vaxxed. Byl to jeho nápad, dal ho dohromady. Pak se přidal Del a udělal ho udělat snazší na pochopení.

Page: A byl očerňován, což je smutné, protože se jen lidem snažil pomoci.

Moderátorka: Očerňují ho jen lidé, co vypadají jako z Bradavic. Je všemi námi milován, a to je

důležitější než cokoliv jiného. Je v pořádku a je šťastný. To je vše, na čem záleží.

Page: Ano.

Moderátorka: Takže v pořádku... velká silná rodina. Nyní... Je něco, co by vás přimělo svým dětem píchnout injekci?

Page: Ne.

Moderátorka: Co když to bude povinné a přijde armáda?

Page: Tak se přesuneme... utečeme.

Justin: Nosím skrytou zbraň.

Moderátorka: Co řekl?

Page: Jsme na videu...

Moderátorka: Co řekl?

Page: Že u sebe nosí zbraň.

Justin: Budu bojovat. Bránil bych se.

Moderátorka: Co to znamená?

Page: Je to jako nosit pistoli. Teď ji na sobě nemá.

Moderátorka: Můžete ji v tomto státě mít?

Page: S licencí ano.

Moderátorka: A vy máte licenci?

Justin: Ano.

Moderátorka: Vidíte lidi, není to jen Kurt Linderman... jen abyste věděli... Kdokoliv, kdo se přiblíží k našim dětem, jen přes naši mrtvolu se dotknete našich dětí nebo kohokoliv, koho milujeme.

Page: Ano. A to zahrnuje kohokoliv, koho milujeme, což jsou všichni, jsou nás tisíce... všichni se milujeme. Naše armáda je obří.

Justin: Někdo tu troubil a nerespektoval lidi... byl jsem dnes připraven, pokud by přišli.

Page: Jo, byl z toho naštvaný.

Justin: Odehnal bych ho.

Moderátorka: Jo. Děkuji. Může nás najít. Může nás najít. A nemůže nás přehlédnout... dívejte, jak je náš autobus veliký. Museli byste být naprostý idiot, abyste nenašli autobus Vaxxed. Volali mi z Německa a říkali: On říká, že se mu snažíte ujet. A já říkám: Viděl jste velikost našeho autobusu? Má na sobě nápis Vaxxed a více jak 6 tisíc podpisů. V tomto autobusu se před nikým neskryjete.

Page: To ne. A o to jde. Chcete, aby ho lidé viděli.

Moderátorka: Samozřejmě. Dobrá báječní lidé... chtěli byste ještě něco dodat?

Page: Jen chci říct, že nehleď na to, co vám říkají vaši rodiče, příbuzní, váš lékař, nehleď na to, co vám říkají zatracená média, nezáleží na tom... tohle se stalo mému dítěti. Byl v pořádku a teď není v pořádku. Musíme pracovat mnohem víc než většina lidí, aby byl v pořádku, a to je něco, co spousta lidí bere za samozřejmost. Poslouchejte svoji intuici a udělejte si svůj průzkum.

Justin: Tito výrobci vakcín vydělávají miliardy a na vašich dětech jim nezáleží. Záleží jim na zisku.

Page: Ano.

Justin: A peníze lidi mění. Udělejte si svůj vlastní průzkum.

Moderátorka: Nemohu si pomoci, ale to tričko vážně vypadá dobře.

Justin: Je to skvělá barva, že?

Page: Ano, je to skvělá barva. Je to dobrá barva pro zrzky.

Moderátorka: Nechám vyrobit nějaké mikiny. Ta barva se mi líbí. Chcete na mikině mít kapuci nebo bez kapuce?

Page: Mně se líbí mikiny s kapucí.

Justin: Mně taky.

Moderátorka: Mám je ráda, protože je tu zima.

Justin: Tady bývá zima.

Page: Ano.

Moderátorka: Richi, pokud posloucháš, rádi bychom nějaké mikiny s kapucí.

Page: A nám dvě pošlete, protože jsme přišli... ne, sranda.

Moderátorka: Nevíme, kolik jich objednat a v kolika velikostech. Na tom se vždy zasekneme. Ale ta barva se mi moc líbí... to bude naše barva pro rok 2018.

Justin: Jo, líbí se mi.

Page: Mně také. Šedá vypadá dobře. Není moc černá a není bílá.

Moderátorka: Vypadá dobře s logem Vaxxed. Rozhodně uděláme mikiny s nápisem Peep na zádech.

Page: Ano, super.

Moderátorka: Ahoj, líbí se ti to?

Page: Ahoj všichni.

Justin: Vidíš? Televize.

Page: Stydí se.

Moderátorka: V Americe se „šedá“ píše „gray“? My v Anglii ji píšeme „grey“.

Page: Je spousta různých forem... 50 odstínů šedi.

Justin: Ale ano, barvu šedou píšeme „gray“.

Moderátorka: V Anglii ji píšeme „grey“.

Page: Vážně?

Moderátorka: Šedou barvu píšeme „grey“.

Justin: To je divné.

Moderátorka: Jako bychom měli jiný jazyk... už blábolím. Všichni zamávejte báječnému páru v autobusu. Máme vás rádi... spoustu srdíček a lásky. Čeká nás více příběhů. Jen chvíli vydržte, než to vypneme...

Překlad: David Formánek

Zdroj: <https://otevrisvoumysl.cz/>